

O porezima se ne raspravlja samo u Hrvatskoj. O porezima se raspravlja u Europskoj uniji. Naime, nove zemlje koje će ove godine postati punopravne članice Europske unije u zajednicu ulaze sa neuporedivo manjim poreznim stopama na dobit nego što je to slučaj sa «starosjediocima». Iako se radi o manje razvijenim zemljama ipak privlačna snaga manjih poreznih stopa na dobit nije «stvar» koju bi ozbiljne vlade zanemarile. Postoji opravdana bojaznost da će jedinstveno ekonomsko tržište reagirati na niže porezne stope. Porezna konkurencija i inače postaje najznačajniji instrument nacionalne ekonomske politike u privlačenju stranog kapitala. Nitko ne govori (sic!) o nejednakim poreznim stopama na potrošnji. Ovo je i razumljivo jer se porezi na potrošnju ukidaju na grnaci.

Prema tome, razgovori i lamentiranja o dobrom/lošem rješenju smanjenju poreza na dodanu vrijednost s 22 na 20% tek je priča. Ovo se vidi iz analize porezne presije u EU gdje se razgovara o izravnim porezima i nikog ne zanimaju neizravni porezi. Poznato je pravilo WTO-a po kojem smanjenje izravnih poreza u izvozu je nelojalna konkurencija dok se izostavljanje neizravnih poreza smatra normalnim.